

Hensyn til, om denne Skade finder Sted paa uasfurerede Gjenstande. Jeg havde ved en Nopmærksomhed forstaaet Ordet „Brandvæsen“ i § 27 saaledes, som om derved skulde forstaaes Brandforsikring, thi jeg kunde ikke tænke mig, at det skulde være Meningen, at Kommunerne skulde erstatte denne Skade, saa meget mere, som der herunder endog kan henføres Nedrivning af Bygninger, som jo ere asfurerede, og som hidtil skulde erfattes af Brandforsikringen. Der staar i Paragrafen: „Den Skade, som bevirkes ved de i den foregaaende Paragraf ommeldte Foranstaltninger“, og til disse Foranstaltninger hører jo ogsaa at nedrive en Bygning. Efter Ordene kan jeg ikke forstaa, at Erstatning for en nedreven Bygning skulde være undtagen fra at ydes af Brandvæsenet. Jeg tror altsaa, at der i dette Punkt enten er en Feil i Redaktionen eller ogsaa en Feil i Realiteten; men jeg skal blot i Almindelighed udtale, at, ligesom jeg er Gang tidligere, da denne Sag om Erstatning paa Haver og Jord var for i Rigsdagen, har paa det Allerbestemteste været imod, at Kommunerne skulde overtage en Skade, med Hensyn til hvilken jeg ikke kan indse Andet, end at den er til Fordel for Brandforsikringsvæsenet, saaledes maa jeg fremdeles holde paa, at der ikke for de Foranstaltninger, der ske i Brandforsikringens Interesse, påføres Kommunerne nogen Udgift.—Jeg erkender, at der ved den første Del af Loven, som omhandler Ordningen af Brandvæsenet, ikke vil ske nogen egentlig væsentlig Forandring i det nu bestaaende; den Ordning, som tilsigtes ved disse Vedtagter, er i det Væsentlige den samme som den, der findes, og som ved forskellige Reglementer er indført i Kjøbstæderne ifølge Forordningen af 24de Januar 1761. Men det, som forekommer mig maatte være det Væsentligste, det, hvorfor man her maatte ty til Lovgivningsmagten, er at faae denne Bestemmelse i Forordningen af 24de Januar 1761 hævet. Hvad derimod det angaar, at træffe en ny Ordning, saa kan jeg ikke forstaa, at det er en Sag, der egentlig paa nogen Maade vedkommer Regjeringen eller Staten. Det er en Sag, som vedkommer Brandforsikringselskaberne, og maasse ogsaa Kommunerne, men først og fremmest Brandforsikringselskaberne. Saalænge den store Brandforsikring af Grundeierdomme var sammenblandet med Staten, havde Staten og Regjeringen en Opfordring, en Ret til og en fornuftig Begrunding af, at den blandede sig i Brandvæsenets Ordning i Kjøbstæderne; men efter at ogsaa denne Institution er bleven en privat Forening, formaar jeg ikke at indse, hvorledes Brandvæsenets, Slutnings-

væsenets Ordning i en Kjøbstad vedkommer Regjeringen eller Staten. Jeg tror, at Kommunerne meget vel ville kunne finde ud af at ordne denne Sag med Brandforsikringselskaberne, og at man maasse ad denne Vej vil komme til den allerbedste Ordning.—I Dvrigt skal jeg i Forbigaaende bemærke, at jeg ikke vilde satte saa megen Pris som min ærede Ven fra 6te Kreds (B. Petersen) paa, at der blev udstrevet Bidrag fra Brandforsikringselskaberne til at vedligeholde Brandredskaberne og i det Hele Slutningsvæsenet; jeg tror, at de ærede Medlemmerovre paa den anden Side have ganske Ret i, at Forstjellen ikke vil blive saa stor, idet Assurancepræmierne da vistnok vilde blive forhøiede; og efterhaanden som Udgifterne til Brandvæsenet udredes ikke blot af Grundeierne, men tillige af samtlige Kommunens Beboere, faar man jo igjennem det Bidrag, de svare til Kommunens Udgifter, indirekte ogsaa dem med, der kun have asfureret Løsgæverdiere.—Det stiller sig altsaa saaledes for mig, at der ikke vil vindes særdeles Meget ved den Ordning, som igjennem Vedtagterne skulde tilveiebringes ved Lovforslaget, men at der derimod er to væsentlige Mangler ved dette. Den ene er den, at man i denne Lov vil slaa fast, at Brandvæsenudgifter ere Kommunoudgifter, hvad jeg paa ingen Maade kan erkende, at de ere, og den anden er, at man dernæst vil slaa fast, at der fremdeles skal blive bestaaende en Brandværnepligt til Fordel for private Brandforsikringselskaber. Medens i Dvrigt alt personligt Hovedi, alt Nigtarbejde og Eligt efterhaanden er afflasket, vil man nu slaa fast, at der skal vedblive en personlig Tjenestepligt, en personlig Arbejdspligt, ingenlunde for alle Kommunens Beboere, men for dem, som ikke ved de Vedtagter, Byraadet skal forfatte, blive undtagne fra denne Pligt. Jeg tror, at, hvis man kommer ind paa i disse Vedtagter at skulle fastsætte, hvilke Personer der skal være fritagne, og hvilke Personer der skal gjøre Tjeneste, saa ere vi inde paa et overordentlig farligt Gebet ligeoverfor mange Ansuelser, som nu, og jeg tror med Rette, gjøres gjældende. Det er dette, jeg har Mest imod, at man vil hævde denne Brandværnepligt, hvilket jeg ikke paa nogen Maade kan se Hæf til Andres Glæde og Jovngjælle end til Brandforsikringselskabernes; thi da der, Gud ske Lov, nu baade ved Bygningssloven og flere andre Love, vedkommende Brandvæsenet, som i den senere Tid ere udfomne, er givet megen Betryggelse imod Udebrande, og det ogsaa efterhaanden viser sig, at de tage af, saa tror jeg, at Kommunerne ikke staa i noget andet Forhold til Ude-